

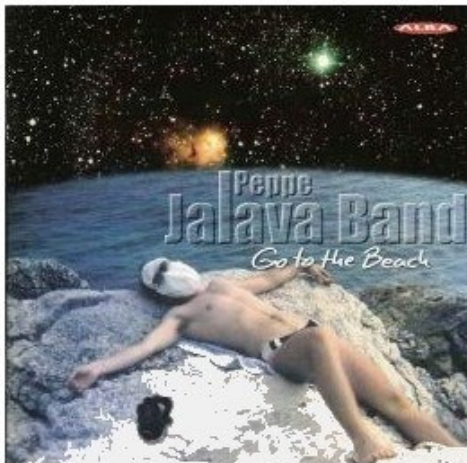
PEPPE JALAVA BAND

Levyarvostelut

Jouko Kirstilä

28.05.2010 11:28

Go to the Beach

ALBA RECORDS ABCD 304

On varmaan aika poikkeuksellista, että yli kolmekymmentä vuotta musiikin saralla säveltäjänä ja muusikkona vaikuttanut **Pertti "Peppe" Jalava** on vasta nyt työstänyt ensimmäisen oman yhtyeensä äänitteen markkinoille. Jalava on toiminut vuodesta 2001 alkaen päätoimisesti freelance-säveltäjänä ja hänet tunnetaankin enemmän orkesteri- ja kamarimusiikin säveltäjänä. Peppe Jalava Bandin huhtikuussa julkaistun levyn *"Go to the Beach"* sisältöä voitaneen kuitenkin pitää enemmän jazzpitoisena kokonaisuutena. Jalava ei itse pidä levyä kuitenkaan suoranaisesti jazzlevynä, sillä hänen mielestään siitä ei löydy jazzille tyyppisiä muotorakenteita tai sointukulkuja. Toisaalta jazz ei välttämättä rakennu täysin tarkasti ja täsmällisesti kirjoitettuun nuotistoon, kuten vakavampi taidemusiikki. Siinä "omat kuviot"

ovat hyväksyttäviä ja tavallaan sallittuja ja myös soittamishetken tunnelma on tärkeämpi kuin täysin "oikein" esitetty soitto. Oli miten oli, jääköön se sitten kuulijan arvioitavaksi. Mielestäni tällä levyllä liikutaan joka tapauksessa jonkinlaisessa jazzin, viihdemusiikin ja 1970-luvun progressiivisen musiikin symbioosissa. Pidetään sitä sitten jonkinlaisena fuusiojazzina tai yksinkertaisesti fuusiomusiikkina, niin soittajien soolot ovat kaikesta huolimatta selkeitä jazzsooloja.

Yhtyeen kokoonpano on yli kahden vuosikymmenen aikana vaihtunut tiuhaan tahtiin ja voidaankin jopa sanoa, että Jalava on ollut jonkinlainen muusikkojen kouluttaja samanaikaisesti. Hänen sävellyksensä ovat kuitenkin hienosti jääneet elämään ja matkan varrella saaneet myös samalla uutta ilmettä, muusikoiden vaihduttua yhtyeessä. Nykyisessä kokoonpanossa yhtye esiintyi ensi kertaa Turku Jazzissa 2008. Jos ja kun sitten uutta tuulta tarvitaan esityspohjaksi, niin sävellyksiä voidaan hakea esille suuresta arkistosta, jonne niitä on ehtinyt Jalavan kynästä kertyä melkoinen määrä. Sieltä on pohjaa haettu myös tämän uuden levyn sisällöksi.

Vanhin kappale *"Rosvon Maja"* on täyttänyt jo 30 vuotta. Se kulkee BB-musiikin lailla rullaavan jyräävästi eteenpäin. **Antti Hermajan** pasuunasoolo on maukasta kuultavaa. Kappaleesta tulee välillä hieman sellainen *"Sing Sing Sing"* meininki mieleen. Muista 1980-luvun kappaleista *"Kirpputorilla"*, on vahvasti puskeva ja tanakka rytmitys. *"Ketju ja Portti"* taas haukkaa raikasta meri-ilmaa keuhkot pullollaan lennokkaasti löytäen välillä hyvinkin vapaan free ilmeen. Uudempaa tuotantoa sitä vastoin ovat *"Sateinen"* (2004), hidas balladin omainen tunnelmoiva kappale, josta tulee selkeä kamarimusiikkimaisuus esille. *"Pinnalla ja ajoin alla"* (2008) antaa nimensä mukaisesti tunteen, uppoatko vai et, rauhallinen, enteellisen kuvaileva tunnelma nousee aika ajoin painostavaksi ja uhkaavaksi mielikuvan harhailuksi, taitavasti luotua rikasta ilmaisuja. *"Mene Rannalle"* (2007) tuo mieleen Manhattan Transferin tai vaikkapa Ultra Bran kaltaisten laulukokoonpanojen esitykset. Tässä on kuitenkin selkeästi soitannollinen puoli etusijalla, lauluyhtye Toisinto täydentää sitä kokonaisuutta, josta löytyy kiehtovuutta ja taitavaa osaamista.

Kokonaisuutenaan levy on täynnä vaihtelevuutta, tunnelma on väritynyttä, maisemat vaihtuvat, edetään kiehtovasti löysäämättä. Jalavan sävellykset ovat vikkeliä ja paikoitellen hyvinkin mutkikkaita, mikä lisää kiinnostavuutta ja antaa särmiä. Olivatpa muut sitten mitä mieltä tahansa, niin minä ainakin asetan tämän levyn suuremmista mieltimättä sarjaan hyviä jazzlevyjä. (JKi)